

Vergaderjaar 1990–1991

22 266

Wijziging van het wetsvoorstel beperking van de contracteerplicht in de ziekenfondsverzekering en de bijzondere ziektekostenverzekering, invoering van de mogelijkheid een lager tarief in rekening te brengen dan het overeenkomstig de Wet tarieven gezondheidszorg goedgekeurde of vastgestelde tarief, alsmede enige andere wijzigingen in de Ziekenfondswet, de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten en de Wet tarieven gezondheidszorg

B

ADVIES RAAD VAN STATE

NADER RAPPORT

Aan de Koningin

Aan de Koningin

's-Gravenhage, 27 augustus 1991

Rijswijk, 5 september 1991

Bij Kabinetsmissive van 8 juli 1991, no. 91.006223, heeft Uwe Majesteit, op voordracht van de Staatssecretaris van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur, mede namens de Staatssecretarissen van Economische Zaken en Sociale Zaken en Werkgelegenheid, bij de Raad van State ter overweging aanhangig gemaakt een voorstel van wet met memorie van toelichting, houdende wijziging van het wetsvoorstel beperking van de contracteerplicht in de ziekenfondsverzekering en de bijzondere ziektekostenverzekering, invoering van de mogelijkheid een lager tarief in rekening te brengen dan het overeenkomstig de Wet tarieven gezondheidszorg goedgekeurde of vastgestelde tarief, alsmede enige andere wijzigingen in de Ziekenfondswet, de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten en de Wet tarieven gezondheidszorg.

Blijkens de mededeling van de Directeur van Uw Kabinet van 8 juli 1991, no. 91.006223 (abusievelijk door de Raad van State genummerd onder nummer 90.006223), machtigde Uwe Majesteit de Raad van State zijn advies inzake het bovenvermelde voorstel van wet rechtstreeks aan mij te doen toekomen. Dit advies, gedateerd 27 augustus 1991, No. W13.91.0341 bied ik U, mede namens de Minister van Economische Zaken en de Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid, hierbij aan.

1. De verhouding tussen het in het wetsvoorstel voorgestelde artikel 17f van de Wet tarieven gezondheidszorg (WTG) (artikel I, onder E)

1. De verhouding tussen het door het Centraal orgaan tarieven gezondheidszorg (COTG) goedgekeurde of vastgestelde tarief en het tarief dat

en het vigerende artikel 11, tweede lid, van de Ziekenfondswet (ZFW) (respectievelijk artikel 12, tweede lid, van de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten (AWBZ)) is de Raad van State niet duidelijk. Immers ingevolge artikel 17f WTG dient een restitutiebepsluit op basis van artikel 11 ZFW respectievelijk artikel 12 AWBZ vooraf te gaan aan het vaststellen door een commissie van een tarief, dat door organen van gezondheidszorg aan verzekerden in rekening mag worden gebracht. Nu het restitutiebepsluit conform artikel 11, tweede lid, ZFW, respectievelijk artikel 12, tweede lid, AWBZ, tevens dient aan te geven tot welk bedrag verzekerden aanspraak op een uitkering hebben, dient naar het oordeel van het college te worden toegelicht hoe de verhouding zal zijn tussen het door het Centraal orgaan tarieven gezondheidszorg goedgekeurde of vastgestelde tarief (artikel 17f, tweede lid, WTG), het bedrag waarop verzekerde aanspraak heeft (artikel 11, tweede lid, ZFW en artikel 12, tweede lid, AWBZ) en het door een commissie vast te stellen tarief (artikel 17f, eerste lid, WTG).

door een commissie wordt vastgesteld, is naar de mening van ondergetekende reeds voldoende in de memorie van toelichting bij het wetsvoorstel uiteengezet (blz. 2). Die uiteenzetting komt erop neer dat een commissie in de in het voorgestelde artikel 17f aangegeven situatie een lager tarief dan het geldende maximum- of punttarief kan vaststellen. Dat lagere tarief geldt dan voor de desbetreffende prestaties, voor zover niet geleverd op basis van een overeenkomst op grond van de Ziekenfondswet (ZFW) of Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten (AWBZ), als het tarief dat ten hoogste in rekening mag worden gebracht. Het door het COTG goedgekeurde of vastgestelde (maximum- of punt-)tarief is dan niet langer van kracht ten aanzien van zodanige prestaties, behoudens voor zover die wel worden geleverd op grond van een overeenkomst in de zin van de ZFW of AWBZ.

De verhouding tussen een door het COTG of een commissie vastgesteld (of goedgekeurd) tarief en het door de minister in een restitutiebepsluit vastgestelde bedrag is geen andere dan in het – geamendeerde – oorspronkelijke wetsvoorstel 21 357. In artikel 17f van de Wet tarieven gezondheidszorg (WTG) gaat het om het tarief dat ten hoogste in rekening mag worden gebracht; in een restitutiebepsluit gaat het om het bedrag, op de uitkering waarvan de verzekerde jegens zijn ziekenfonds, ziektekostenverzekeraar of uitvoerend orgaan aanspraak heeft; dat bedrag kan lager zijn dan het tarief dat ten hoogste in rekening mag worden gebracht. Voor een aanvulling op de toelichting op dit punt ziet ondergetekende geen redenen.

2. Op bladzijde 3, tweede alinea, van de memorie van toelichting zetten de ondertekenaars uiteen, waarom zij het niet wenselijk hebben geoordeeld de mogelijkheid te openen om tegen de vaststelling van een restitutietarief ingevolge artikel 17f WTG een administratiefrechtelijk beroep in te stellen.

De Raad adviseert bedoelde passage aan te vullen in die zin, dat de vraag of Arob-beroep mogelijk is – tenzij de wetgever uitdrukkelijk de mogelijkheid van Arob-beroep uitsluit – uiteindelijk afhankelijk is van de vraag of de Afdeling rechtspraak de tariefbesluiten van een commissie zal aanmerken als een beschikking op grond van de Wet

2. De toelichting is in de door de Raad bedoelde zin aangevuld.

administratieve rechtspraak
overheidsbeschikkingen.

Voorts wijst de Raad erop, dat verzekerden op grond van artikel 74, onder d, ZFW, respectievelijk artikel 59 AWBZ tegen het op basis van artikel 11 ZFW en artikel 12 AWBZ vastgestelde restitutiebedrag beroep openstaat bij de Raad van Beroep. Zulks ware eveneens in de betrokken passage in de toelichting te vermelden.

3. Naar de mening van de Raad kan worden betwijfeld of de in artikel 17f, derde lid, voorgeschreven «aangetekende» mededeling noodzakelijk is. De schriftelijke mededeling biedt naar de mening van het college voldoende zekerheid dat de betrokken organisaties op de hoogte worden gesteld van het vastgestelde tarief, terwijl onnodige extra financiële lasten vermeden moeten worden. Ingeval wordt vastgehouden aan een aangetekend schrijven, verdient het aanbeveling de redenen daartoe in de toelichting te vermelden.

4. Uit het wetsvoorstel en de toelichting blijkt niet wie de door de commissie gemaakte kosten zal of zullen dragen en volgens welke verdeelsleutel. Het lijkt in de context van de voorgestelde regeling logisch dat de representatieve organisaties deze voor hun rekening zullen nemen. Bij de door hen te treffen regeling ter zake van de instelling en werkwijze van de commissie kunnen ook hierover onderlinge afspraken worden gemaakt. Echter, ingeval de representatieve organisaties er niet in slagen een regeling ter zake tot stand te brengen en de Ziekenfondsraad hierin voorziet (artikel I, onder F), lijkt het minder vanzelfsprekend (en ook niet afdwingbaar) dat de betrokken organisaties de kosten dragen.

Hoewel de kosten naar verwachting niet hoog zullen zijn (het betreft hier immers uitzonderingssituaties), acht de Raad het voor een goed begrip van de kwestie zinvol dat in de toelichting aandacht aan dit aspect wordt besteed.

3. Bij nader inzien kan de eis van aangetekende verzending van de mededeling worden gemist.

4. In de toelichting is thans aandacht besteed aan de kosten van de commissies.

5. In artikel I, onder D, van het wetsvoorstel is een bepaling opgenomen, die in de opheffing van de zogenaamde omgekeerde contracteerplicht voor de instellingen voorziet. Deze bepaling is gerelateerd aan de bij amendement in het wetsvoorstel beperking contracteerplicht opgenomen mogelijkheid de contracteerplicht voor instellingen bij algemene maatregel van bestuur op te heffen (artikel 45, eerste lid, AWBZ). Daarnaast bevat het wetsvoorstel beperking contracteerplicht in het voorgestelde artikel 45, vierde lid, van de AWBZ een mogelijkheid om bij een algemene maatregel van bestuur, waarbij instellingen op grond van artikel 8, tweede lid, van de AWBZ als erkend worden aangemerkt, de contracteerplicht jegens zodanige instellingen op te heffen. Bij nader inzien is in het onderhavige wetsvoorstel ten onrechte verzuimd te bepalen dat de omgekeerde contracteerplicht ook wordt opgeheven bij toepassing van artikel 45, vierde lid, van de AWBZ. Daardoor zou de omgekeerde contracteerplicht in dat geval onbedoeld en zonder goede redenen blijven gelden. Artikel I, onder D, is derhalve alsnog aangepast.

De Raad van State geeft U in overweging het voorstel van wet te zenden aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal, nadat aan het vorenstaande aandacht zal zijn geschonken.

De Vice-President van de Raad van State,
W. Scholten

Ik moge u verzoeken in overweging te geven het hierbij gevoegde gewijzigde voorstel van wet en de gewijzigde memorie van toelichting aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal te zenden.

De Staatssecretaris van Welzijn,
Volksgezondheid en Cultuur,
H. J. Simons